

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta v Praze, katedra výtvarné výchovy

Posudek bakalářské práce pro Pavlu Holou, 3.ročník, Specializace v pedagogice, výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání, prezenční studium

Mgr.A. Michal Sedlák

Téma: NA HRANĚ (téma sociální intervence v současném výtvarném umění a kultuře)

Pavla Holá vytvořila práci, která určitě splňuje kritéria bakalářské práce a je opravdu teoretickou studií, která je velmi inspirativní. Titul i podtitul práce dává tušit velmi široké pole působnosti tohoto tématu. Pavla se mimo jiné zaměřila na princip tělesnosti v doprovodu sociální intervence v současném výtvarném umění. Je to asi logický postup, protože lidské tělo ve výtvarném umění je stále přítomné v různých podobách. Nicméně je znát, jak je pro studenty obvykle velmi těžké vymezit si základní výseč problému, kterou je pak třeba blíže se zabývat. Jak bylo však výše uvedeno, celek je studií a mnohé problémy jsou nastoleny, připraveny k dalšímu zkoumání. Posluchačka čtenáře nejprve uvádí do souvislostí, kdy zpočátku poněkud encyklopedicky popisuje jednotlivá hnutí či směry vedoucí k rozkrývání problematiky sociální intervence v umění. Přínosná jsou naopak srovnání vývoje určitých tendencí s příklady ze současnosti (např. Černického rozvíjení Duchampova ready made či popis akcí O. Kulika v souvislosti s J. Beuysem). Práce se postupně stává organičtější, Pavla se opatrně zabývá mezními polohami ve výtvarném umění v rámci tématu, je si vědoma množstvím přístupů, z nichž nejvýrazněji vnímá agresivní aktivistickou formu očekávající silnou interakci okolí a téměř intimní pojetí díla, které nemá ambici na sebe upozorňovat. Proto má zde jistě správné místo třeba Marina Abramovič, Chris Burden, či Jiří Kovanda nebo Pavel Humhal.

Přestože je uvádění do souvislostí člověka a zvířete v rámci tématu velmi zajímavé a současně znepokojivé (str. 29-32), zdá se, že pojetí umění bioart a následných kapitol je krokem stranou, jelikož se málo zabývá sociálním dopadem na společnost. Uvedení umělce Falcóna do souboru subtemat však rozhodně patří. Zajímavou poznámkou autorky je také srovnání přístupu Güntra von Hagense a Damiana Hirsta (str. 43) a na jiném místě zhodnocení práce Kateřiny Šedé směrem k Pavlu Humhalovi či Jiřímu Kovandovi (str.45, 48). Celk vtipně završuje použitím přístupu výtvarníka matyáše Chocholy.

Výtvarná část Pavly Holé je velmi vyspělá a konceptuálně dotažená. Nechybí opět kontext s autory, kteří se pohybovali v podobné rovině. Využití práce pro didaktické účely se jeví nejzajímavější oddíl s dotazníky, kde autorka dochází k určité sebereflexi a zhodnocení, což k práci tohoto formátu je nadstandardem.

Závěrem je nutno dodat, že celkově je práce na vysoké úrovni, jak po obsahové stránce, tak i po stránce formální. Bylo by opravdu velmi přínosné se některými problémy v budoucnu hlouběji zabývat jak studentka píše na str. 75.

Otázky k obhajobě:

Na která témata byste se příště více zaměřila, pokud by se tato práce stala podkladem pro vypracování diplomové práce?

Jak byste případně zařadila do vaší bakalářské práce aktivity skupiny Ládví?

Navrhované hodnocení: **výborně**

Mgr.A. Michal Sedlák 26.8.2010